

G R I E Z E L E N

O P E C H T E

Spookplekken

I N N E D E R L A N D

D E E L 2

E E N U I T G A V E V A N
O P S T A P M E T L I S A

Vervolg op e-book Griezelen op echte spookplekken in Nederland

Beste griezelfan,

Het is alweer 2 jaar geleden dat wij het e-book **Griezelen op echte spookplekken in Nederland** hebben uitgebracht. Dat dit e-book zo populair zou zijn, hadden we niet kunnen bedenken. Nog steeds wordt het online boekje voor griezelplekken dagelijks gedownload.

Dus vonden we het tijd worden voor een 2e editie. Want er zijn nog veel meer spannende plekken in ons land te vinden waar onze blogster Sonja ons mee naartoe kan nemen in haar verhalen.

Het resultaat vind je in dit e-book. Wij wensen je heel veel lees- en griezelplezier toe!

Griezelige groetjes,
OpstapmetLisa

Het spookhuis van Sas van Gent

Spookhuis - Sas van Gent ligt op de grens van Nederland en België. In de Poeldijkstraat stond jarenlang een vervallen herenhuis dat het Spookhuis van Sas van Gent werd genoemd. Het herenhuis, gebouwd tussen 1905 en 1910, is ontworpen naar een ontwerp van architect Jozef August Jacobs. Het werd gebruikt als directeurswoning voor de zittende directeur van de glasfabriek van Sas van Gent.

De eerste geruchten over spoken in het herenhuis kwamen op gang nadat er eind jaren 90 een artikel in De Morgen was geschreven met als titel: het spookt in de Poel. Dat ene krantenartikel leidde tot de komst van spokenjagers en sensatiezoekers. Het huis stond al sinds de jaren 60 leeg en kreeg al snel een vervallen uiterlijk. Iets dat de spookverhalen alleen maar aanwakkerde.

Het feit dat er ook daadwerkelijk iemand gestorven is op het terrein maakte het verhaal alleen maar interessanter. Tijdens de Eerste Wereldoorlog vond iemand de dood bij het huis. Een Duitse soldaat die probeerde te deserteren, werd geëlektrocuteerd door een draad die door de tuin liep. De man stierf ter plekke. Die Duitser zou nog altijd rondspoken over het terrein en in het huis.

De laatste eigenaar van de woning, de Belg Luc Christiaan, had geen last van de geest maar wel van alle mensen die op het terrein kwamen om de geest te vinden. De burens hadden behoorlijk wat overlast van alle sensatiezoekers en daarom besloot Christiaan in 2011 dat het beter was de woning te slopen. Het spookhuis van Sas van Gent is op 15 maart 2011 met de grond gelijk gemaakt. De woning is dus niet meer te bezoeken. Laten we hopen dat de geest met de sloop van het huis rust gevonden heeft.

Foto: Canva

Het Land van Ooit - Drunen

Griezelige plek - Misschien ben je er ooit wel eens geweest: in het Land van Ooit. Dit kinderthemapark in Drunen was ooit een plek vol plezier. Nu staat het park al sinds 2007 leeg en zinkt het langzaam weg. Dit geeft het park een enorm griezelige uitstraling.

Het Land van Ooit kon niet concurreren met andere pretparken zoals de Efteling en Walibi Holland. Halverwege de jaren 90 voelde het park al de noodzaak om een aantal snelle attracties toe te voegen om het hoofd boven water te kunnen houden. Helaas mocht het niet baten. In 2007 werd het themapark failliet verklaard.

Vele attracties van het Land van Ooit zijn nooit weggehaald van het terrein dat middenin een natuurgebied ligt. Daar zijn de attracties overgeleverd aan de weersinvloeden. Later heeft de huidige eigenaar, de gemeente Heusden, een aantal attracties gesloopt en een aantal anders gerenoveerd. Tegenwoordig is het Land van Ooit een wandelgebied geworden, maar of de restanten van het park nu echt een fijne plek zijn om te wandelen...

Foto: JorisMol via Wikipedia CC BY-SA 4.0

De Basilisk van Utrecht

Fabeldieren – Fans van Harry Potter weten wat een Basilisk is, maar voor wie geen idee heeft: een Basilisk is een kruising tussen een haan en een enorme slang. Als je oogcontact maakt met het wezen raakt je lichaam verstijft en ga je dood. In de middeleeuwen deden verhalen over een Basilisk angst aanjagen bij het gewone volk. Zo dook het wezen op in Dokkum, in Oldeboorn en in Utrecht. In Dokkum en Oldeboorn stierven 18 mensen door het toedoen van de Basilisk, in Utrecht was er sprake van één dode.

In Utrecht zou de basilisk zich ophouden in de gewelven van de kelders bij de grachten. Specifiek bij bierbrouwerij "de Gebraden Gans" aan de Oudegracht. Knecht Gijs werd aan het einde van de dag altijd naar de kelders gestuurd om een nieuw vat bier te halen. Maar toen Gijs na een lange tijd nog altijd niet terug was met het nieuwe vat, ging de waard maar eens kijken wat die jongen zo ophield. Hij trof Gijs dood aan in de kelder. Zijn lichaam was helemaal stijf. Het kon niet anders of Gijs was het slachtoffer geworden van de Basilisk!

Na het voorval met Gijs durfde niemand in Utrecht zijn kelder nog in. Veel kelders waren met elkaar verbonden en men was als de dood dat de basilisk zich nu ophield in hun kelder. Maar ja, in de kelders lagen kostbare handelswaren opgeslagen. Men moest dus wel naar die kelders om handel te kunnen blijven drijven. Daarom werd er een flinke som geld uitgelooft aan diegene die de Basilisk zou verslaan.

Na het uitloven van de beloning meldde een dappere jongeman zich. Hij daalde geblinddoekt en gewapend met een spiegel de trappen af naar de kelders. Daar trof hij de Basilisk. Hij haalde zijn spiegel tevoorschijn en toonde het aan het monster. Het wezen zag zijn eigen spiegelbeeld en viel dood neer.

Foto: Peyton Eyre via Wikipedia CC BY-SA 2.0

Villa Windekind - Den Haag

Spookhuis - Huize Windekind, beter bekend als Villa Windekind, is een woning aan de Nieuwe Parklaan in Den Haag. Het 4-etage tellende huis staat op een helling die is ontstaan tijdens de aanleg van het Westbroekpark. Het werd gebouwd tussen 1927 en 1928 in opdracht van François van 't Sant, hoofdcommissaris van de Haagse politie en later vertrouwenspersoon van Koningin Wilhelmina.

Tijdens de oorlog vluchtte de koningin naar Londen en van 't Sant bleef achter in Villa Windekind. Tot begin 1942, want toen werd de villa ingenomen door de Duitse bezetter. Villa Windekind werd het gespecialiseerde politiebureau van de Sicherheitspolizei die zich bezighield met het opsporen en verhoren van ondergedoken Joden en hun helpers.

Omdat niet iedereen even spraakzaam was, werden er in de onderste vertrekken folterkamers gemaakt. De beruchte Franz Fischer, een van de Vier van Breda, kreeg daar vrij spel in het ondervragen van zijn gevangenen. Zijn specialiteit was het U-boot Spiel, waarbij hij de verdachte in kwestie een tijdlang onder water hield in de badkuip.

Velen werden zwaar mishandeld in de villa en sommigen vonden er zelfs de dood. Dit zorgt er tot de dag van vandaag voor dat het nog altijd spookt in de villa. Vandaag de dag is Villa Windekind een bewoonde woning. Je kan er dus geen bezoek aan brengen.

Foto: Harro via Wikipedia CC BY-SA 3.0

Het Duvelsklökske van Sambeek

Sages en legendes - In 1486 werd de eerste steen door Hendrik Hack, zoon van een welgestelde Sambekenaar, gelegd voor de kerktoeren van Sambeek. Een hoge toren moest het worden, eentje die van weg zichtbaar was. Hij werd dan ook 15 meter hoog en er is 46 jaar hard aan gewerkt. Natuurlijk moest de toren ook te horen zijn in de verre omgeving en daarom liet de pastoor een paar klokken gieten, van groot naar klein. Vooral het kleinste klokje maakte zo'n lieflijk geluid dat het hele dorp er dol op was.

Maar de pastoor vergat de klokken te zegenen, en dat was niet zo handig. Dat jaar, kerstnacht, schrok de pastoor wakker van een hels kabaal. Het kleinste klokje leek wel op hol geslagen! En wat was die donkere schaduw die rondom de kerktoeren danste? Dat leek de duivel zelf wel! Het was de duivel, en hij nam het klokje mee de duistere nacht in.

De volgende dag gingen de dorpingen op zoek naar het geliefde klokje van de St Jan de Doper Kerk. Maar wat ze ook probeerden, het klokje werd niet gevonden. De dorpingen gaven het na een paar dagen op, maar de pastoor ging op eigen houtje door. Zou het klokje in een van de vele poelen van het Maasheggenlandschap liggen? De pastoor zwierf dagenlang door het gebied en meende steeds vaag kloggeluid te horen. Het geluid werd steeds sterker naarmate hij bij de Maas kwam. Maar het bleek de bel van een schip te zijn.

De pastoor bleef volhouden. Maar steeds hielden zijn oren hem voor de gek. Dan hoorde hij kloggeluid bij een boerderij, maar dat bleken de bellen van de koeien te zijn en dan hoorde hij ze bij het koningskerkje van Vlieringsbeek. De pastoor van de kerk van Vlieringsbeek vroeg de pastoor of hij de klokken wel had ingewijd. Dat was hij vergeten! Daarom kon de duivel het dus stelen. Het kleinste klokje van de kerktoeren van Sambeek is nooit meer gevonden, maar heel soms tijdens een kille kerstnacht, beweren de inwoners van Sambeek het geluid van een kerkklokje te horen.

Foto: MHB Verkuijlen via
commons.wikimedia CC BY-SA 3.0

De Hellehond van Lutte

Fabeldieren - Het Overijsselse dorp De Lutte is eeuwenlang in de ban geweest van een mysterieuze hond die werd gezien aan de voorbode van de dood.

De zogenaamde Kardoeshond of Hellehond werd door de boeren in de buurt gezien als spookhond. Maar weinig mensen waagden zich in de schemering nog buiten, want als je de Hellehond tegenkwam was dat niet best.

De Hellehond werd op meerdere plaatsen in en rondom De Lutte gezien: bij het Duivendal, op de Paasberg en zelfs op het Lutters kerkhof. Wie hem gezien had, wist dat zich in de nabije toekomst een sterfgeval zou aankondigen. Misschien wel van de getuige zelf!

Tegenwoordig staat er midden in het centrum van De Lutte een bronzen beeld van deze Hellehond. Het beeld is gemaakt door Pieter de Monchy en is onderdeel van een interessante sagenroute die je zelf kan lopen:

visitdeluttelossier.nl/sagenroute

Foto: Gouwenaar via wikipedia Public Domain

Forteiland IJmuiden

Spookeiland – Forteiland IJmuiden, of simpelweg Forteiland, is onderdeel van de Stelling van Amsterdam en staat op de UNESCO Erfgoedlijst. Het forteiland is rond 1889 aangelegd ter verdediging van Amsterdam. Dat was op zich geen verkeerde gedachte: het water rondom het fort was te ondiep voor aanvallen vanaf zee, maar door de latere opmars van vliegtuigen bood het eiland geen bescherming meer en werd het verlaten. Misschien dat het er daarom zo spookt.

Vandaag de dag wordt Forteiland gebruikt als evenementenlocatie. Er worden bedrijfsuitjes georganiseerd, kan er worden vergaderd in een van de vele kamers en er is zelfs een escape room! Maar eens in de zoveel tijd beweren bezoekers en personeel dat het er niet pluis is. Zo zien mensen vreemde lichtbollen (ook op camera!), horen mensen stemmen terwijl er niemand in de omgeving is en personeel hoort voetstappen rennen en kinderen giechelen. Maar echt gevochten is er nooit. Wat verklaart die spoken dan?

Een van de oorzaken kan zijn omdat het Forteiland in de Tweede Wereldoorlog in handen is geweest van de Duitsers. Zij hebben diverse bunkers op het eiland gebouwd. Forteiland werd gezien als een belangrijk steunpunt in de Atlantikwall. Na de oorlog kwam het eiland weer in handen van Nederland en kreeg het een militaire functie. Om ongewenst bezoek te voorkomen werd er een fortwachter aangesteld door Defensie. Die ging met zijn gezin op het eiland wonen. Gerlof van der Zee was de eerste fortwachter. Hij heeft er met zijn gezin tot 1954 gewoond.

Daarna kwam het eiland leeg te staan.

Een deel van de Duitse bunkers werd gesloopt en het fort kwam in verval. Gelukkig werd het in de jaren 60 uitgeroepen tot provinciaal monument en in ere hersteld. Er is niet veel bekend over wat er allemaal gebeurd is op het eiland, maar dat het er spookt is voor veel mensen een feit. Wie weet zie jij de geesten van de kanaalgraver en de spookhond wel als je er bent...

Foto: Ad Meskens via Wikipedia
CC BY-SA 3.0

De Lapjesboom van Overasselt

Sagen en legendes - Wie aan het wandelen is in het Gelderse Overasselt moet niet raar opkijken als er ineens een boom vol lapjes stof op zijn of haar pad staat. De Lapjesboom of Koortsboom staat vlakbij de ruïne van de Kapel van St. Walrick en dat is geen toeval.

In de 6de eeuw werd de Heilige Walaricus geboren. Deze kluizenaar stond bekend om zijn zorg voor zieken. Er werd gezegd dat zijn gebed mensen van hun koorts afhielp. Zelfs Karel de Grote ondervond in het jaar 777 de geneeskundige krachten van de plek. Het werd hierdoor een bedevaartsoord.

In de 10e eeuw werd de dochter van een roverhoofdman ernstig ziek. Ze had hevige koorts en de rover wist niet wat te doen. Geen enkele arts kon zijn dochter van de koorts genezen en er werd gevreesd voor haar leven. In het dorp kreeg hij de tip om naar de kapel van St. Walrick te gaan om hulp te vragen aan de Heilige Walaricus. In zijn laatste wanhoop begon hij te bidden bij de eikenboom naast de kapel.

Een wonder gebeurde en zijn dochter werd helemaal beter! Als dank aan St. Walrick bezocht de dochter later zelf de kapel en bond haar haarband als dank aan de eikenboom.

Zelfs nu, eeuwen later, binden mensen lapjes stof aan de Lapjesboom voor verlossing van de koorts van een zieke geliefde. Wil jij zelf de mysterieuze Lapjesboom bezoeken? Volg dan de volgende coördinaten: 51° 47' NB, 5° 48' OL

Foto: Jean-Pol Grandmont via Wikipedia
CC BY-SA 3.0

Het Spookhuis van Milsbeek

Spookhuis - Het spookhuis van Milsbeek bestaat zelf niet meer, maar is jarenlang bewoond geweest door een man genaamd Peter Linders. Linders was een bekende inwoner van Milsbeek. Hij kende veel bekende Nederlanders zoals Rob de Nijs en is uitgenodigd bij het programma Villa Felderhof om te komen praten over zijn leven.

Linders stierf op 84-jarige leeftijd en voor zijn dood beweerde hij dat het spookte in zijn huis. Maar omdat Linders alles zei met een grap en een grol, werd dat niet serieus genomen. Zo ging hij eens voor de grap in een doodskest liggen om zijn nichtje voor de gek te houden. Ja, deze man had een bizar gevoel voor humor.

Maar zijn verhaal over dat het zou spoken in zijn huis werd wel serieus genomen toen hij zelf allang begraven was. De nieuwe inwoners van het voormalige huis van Peter Linders merkten dat iets vreemds met het huis was. Zo zag de nieuwe vrouw des huizes een keer een man door de tuin in de richting van haar voordeur lopen. Toen ze later foto's van Peter Linders zag, wist ze zeker dat hij het was. In 1994 zagen twee broers drie in het wit gehulde mannen van hun trap komen lopen, ook weer in de richting van de voordeur. Maar toen zij uiteindelijk bij de voordeur aankwamen was er niemand te zien.

Het kon zo niet langer en er werd een expert uit het paranormale werkveld bij geroepen. Deze man verklaarde dat de geest van Peter Linders werd vastgehouden door een negatieve entiteit die weigerde hem te laten gaan. Na een lange en intensieve uitdrijving lukte het de negatieve entiteit te verbannen en Peter's geest was eindelijk vrij.

Foto: Canva

Het Solsche Gat - Veluwe

Sagen en legendes – Midden op de Veluwe, in het Speulder- en Sprielderbos tussen Putten, Garderen en Drie in, ligt het Solsche Gat: een diepe leemkuil. Volgens de legende stond daar vroeger een machtig klooster met prachtige torentjes. Om het klooster lag een gracht en de poort kon worden bereikt via een brede, met klinkertjes beklede laan. De mensen uit de omliggende dorpen wisten van het bestaan van het klooster, maar niemand durfde er in de buurt te komen.

Er werd namelijk gefluisterd dat de Overste en de monniken hun ziel aan de duivel hadden verkocht. Zij leefden in ruil daarvoor in overdaad en weelde. Iedere nacht, om middernacht, werd de zwarte mis gelezen en verschenen alle geesten en heksen uit de buurt om deze bij te wonen.

Na het lezen van de zwarte mis werd er gefeest, gedanst en gevloekt. Er was eten in overvloed en de wijn vloeiende rijkelijk. De duivel zelf zorgde ervoor dat niemand iets te kort kwam. De mensen uit de omgeving waren doodsbang voor de nachtelijke geluiden die uit het klooster kwamen. Mensen die zich in de buurt durfden te wagen spraken van felverlichte ramen en angstaanjagend gegil, gelach en gezang.

Maar op een stormachtige kerstnacht kwam er abrupt een einde aan de gruwel. De dorpsbewoners die angstig in hun huizen zaten, hoorden één hevige donderklap. Daarna was het angstvallig stil. De volgende dag was het klooster verdwenen! In plaats daarvan was er een diepe kuil ontstaan. Het leek wel of de aarde het klooster met gracht en al had opgeslokt. Alleen de klinkertjes van de statige oprijlaan waren nog zichtbaar.

Nog steeds klinken er iedere nacht angstaanjagende geluiden uit het Solsche Gat. Men zegt dat de dode monniken dan uit het gat zweven en ronddolen tot de zon weer opkomt...

Foto: Gouwenaar via Wikipedia
Public Domain

Het Witsenhuis - Amsterdam

Spookhuis – Op Oosterpark nummer 82 in Amsterdam vind je het historische Witsenhuis. Het huis is vernoemd naar de schilder, etser, kunsthistoricus en fotograaf Willem Arnold Witsen (1860 – 1923).

Witsen woonde van 1891 tot 1893 en van 1904 tot aan zijn dood in dit huis. Bijna alles is in originele staat bewaard gebleven en de Witsenkamer en Verlainekamer zijn alleen met een schriftelijk verzoek te bezoeken. Het huis was en is nog altijd een belangrijk cultuurhistorisch monument.

De drie appartementen die behoren tot het Witsenhuis worden sinds 1943 volgens de wens van weduwe Marie Witsen-Schorr bewoond door Nederlandse letterkundigen.

Die weduwe, Marie Witsen, spookt nog altijd rond in het huis. Er wordt gezegd dat ze geen afscheid heeft kunnen nemen van haar grote liefde. Bewoners en bezoekers van het Witsenhuis zeggen dan ook vreemde dingen mee te hebben gemaakt.

Zo is een vrouw eens bij haar enkel gegrepen door een ijsskoude hand terwijl zij de trap naar beneden wilde nemen. Een naaister vertelde later dat zij twee ijsskoude handen op haar rug voelde alsof iemand haar van de trap wilde duwen. Ook trilt het hele huis wel eens alsof iemand met zware, dreunende passen door de gangen loopt.

Foto: Dqfn13 via Wikipedia CC BY-SA 4.0

Kasteel Nieuw Herlaer - St. Michielsgestel

Spookkasteel - Op de noordoever van de Dommel in het Noord-Brabantse St. Michielsgestel, staat Kasteel Nieuw-Herlaer. Het kasteel werd voor het eerst genoemd in stukken op 17 november 1381. Van de originele bouw is niet veel meer over, behalve de 15de eeuwse traptoren met spits. De rest is er in de 18de en 19de eeuw omheen gebouwd. Sinds 1973 is het kasteel opgenomen als Rijksmonument en het is momenteel particulier bezit. Het kasteel heeft vele functies gehad. Zo was het onder andere een klooster, een doveninstituut en een instelling voor zwakzinnige kinderen.

Er wordt gezegd dat het er spookt. De kasteelvrouw heeft zelf het nodige meegemaakt in het kasteel. Toen zij net in het kasteel woonde voelde zij zich er niet welkom. Nog erger: haar honden en katten gingen na een korte tijd dood. Op een gegeven moment was de maat vol en besloot de kasteelvrouw met de geesten te praten op het kerkhof dat behoort tot het landgoed. Zij zegt zelf vriendschap te hebben gesloten met de geesten.

Vanaf die tijd gaat het beter. Er stierven geen dieren meer en de kasteelvrouw was gelukkig in het kasteel. Wel voelt ze regelmatig een hand op haar schouder wanneer ze in de tuin loopt en ook zag zij eens een groene lichtcirkel in de tuin. Haar hondje weigerde dichterbij te komen, maar zij zelf besloot erin te gaan staan. Zij kwam hierdoor in een soort tijdslip terecht te komen. Ze was op precies dezelfde plaats maar wel in een heel andere tijd. Om haar heen zag ze mensen in boerenkarren die absoluut niet van deze tijd waren. Toen ze bewoog, verdween het hele tafereel.

Mensen die op bezoek komen in het kasteel worden niet zomaar welkom geheten. Zo wil een vriendin van de kasteelvrouw het kasteel niet meer betreden omdat zij steeds huilende mensen hoort en een ander krijgt een benauwd en naar gevoel in het oude trappenhuis. Ook de zolder is volgens velen geen fijne plek. Maar wat daar precies gebeurd is, weet niemand.

Foto: Kasteelbeer via wikipedia CC BY-SA-3.0

De Koperen Ketel van Museum de Waag - Deventer

Middeleeuws executiemiddel – In Museum de Waag in Deventer is een vreemd object te zien in de museumwinkel. Het is een koperen ketel. Deze ketel werd gebruikt om valsmunters levend in te koken.

Of de ketel vaak gebruikt is als executiemiddel is onduidelijk, maar de ketel is minstens eenmaal gebruikt om iemand in olie in te koken. In 1434 om precies te zijn. Tijdens de florerende handelsjaren van Deventer kwam het ook wel eens voor dat er valse munten in omloop waren. Op het maken en het in bezit hebben ervan stond de doodstraf.

In 1434 werd een muntmeester uit Batenburg betrapt op het hebben van deze munten. De man kreeg de doodstraf en werd levend in de olie gekookt in deze koperen ketel. Na het vonnis werd de ketel aan de zijkant van de Waag gehangen om andere valsmunters af te schrikken.

Na 1598 werd het koken in de ketel vervangen door ophanging aan de galg. Tijdens de Franse bezetting, begin 19de eeuw, schoten soldaten gaten in de ketel. Omdat de ketel van grote waarde was, werd het daarna binnen opgeslagen en toen de Waag een museum werd, werd de ketel opgehangen in de museumwinkel.

Er wordt gefluisterd dat de geest van de arme muntmeester nog altijd in de Waag rondwaart.

Foto: OpstapmetLisa

De Blokhuispoort - Friesland

Spookhuis – Friesland kent een turbulent verleden. Na twee eeuwen van geweld en ellende tussen de Schieringers en de Vetkopers besluit een man genaamd Albrecht van Saksen, de nieuwe heerser van Leeuwarden, dat het genoeg is geweest. In 1498 geeft hij de opdracht tot de bouw van een blokhuis dat bedoeld was om de bevolking te beschermen en de twisten de kop in te drukken. Tot december 2007 heeft het gebouwencomplex daadwerkelijk dienstgedaan als gevangenis in de stad.

Omdat de Blokhuispoort niet meer kon voldoen aan de hedendaagse brandveiligheidseisen werd het gesloten. Tegenwoordig is het een bibliotheek en cultureel bedrijvent centrum. Maar je moet wel dapper zijn om er te komen. Er worden rondleidingen in het gebouw gegeven. In de lange en donkere gangen is het gemakkelijk je oriëntatie te verliezen. Ook een rondgang in het cellenblok is erg bijzonder. Het cellenblok is namelijk nog grotendeels intact gebleven. Tijdens de rondleidingen is het dan ook altijd muisstil want iedereen is onder de indruk van de verhalen.

Er zijn veel gevangenen overleden tijdens hun gevangenschap, zeker tussen 1875 en 1950. De gevangenis had een eigen ziekenboeg waar veel tbc-patiënten lagen. Er was veel leed en verdriet. Zelfdoding kwam er veel voor, zeker onder diegenen die een lange en zware gevangenisstraf in het vooruitzicht stond. Dat het er spookt is een zekerheid en wie weet kom jij er een tegen in de Blokhuispoort.

Foto: Gouwenaar via Wikipedia
CC BY-SA 4.0

Het Palthehuis - Oldenzaal

Spookhuis – Het Palthehuis in Oldenzaal is een historisch museum waar het niet helemaal pluis is. Het 17de eeuwse huis was ooit het woonhuis van de familie Palthe, maar het heeft ook andere functies gehad. Zo bevinden zich in de woning nog de originele meubels uit de 18de eeuwse apotheek en zijn de 18de en 19de eeuwse stijkkamers nog helemaal intact. In het koetshuis bevindt zich een authentieke boerenkeuken.

Op de bovenverdieping is de stoel van Huttenkloas te vinden. Deze middel-eeuwse dwangstoel is in 1775 gebruikt bij het verhoor van een roofmoordenaar genaamd Huttenkloas. Mensen die de woning, en in het bijzonder de kamer met de stoel, bezoeken ervaren barstende hoofdpijnen en er worden vreemde lichtbollen gezien. Het hele huis schijnt bijzondere krachtvelden te hebben waar sommige mensen nu eenmaal erg gevoelig voor zijn. Je vindt het Palthehuis aan de Marktstraat 13 in Oldenzaal.

Het oude gemeentehuis van Oldenzaal

Ook het oude gemeentehuis van Oldenzaal spookt. De functie van gemeentehuis heeft het al langere tijd niet meer, maar het restaurant dat erin kwam is ook niet lang gebleven. De eigenaresse kreeg op een bepaalde plek in het restaurant steeds weer enorme hoofdpijnen die gepaard gingen met een heel vervelend en naar gevoel. Daarnaast ruikt het er vaak vreemd naar een vreemde mengeling van zwavel en een rioollucht. Er hangt veel energie in het huis en dat wordt door sommige mensen als heel vervelend ervaren. Het schijnt dat er kerkers onder het vroegere gemeentehuis hebben gezeten en de energie van de gevangenen blijkt gevangen te zitten tussen de stenen van het gebouw.

Foto: Het Palthehuis via Wikipedia
CC BY-SA 2.0

De Witte Dame van Kasteel Grebbe - Grubbenvorst

Spookverhaal – Kasteel Grebbe in het Limburgse Grubbenvorst is tegenwoordig niet meer dan een ruïne. Het wordt daarom ook wel Het Gebroken Slot genoemd. Al sinds de 16de eeuw wordt er gefluisterd dat het kasteel het domein is van de Witte Dame. Kasteel Grebbe werd tijdens de Tachtigjarige Oorlog, in 1568, in puin gelegd. Rond deze tijd is het tragische spookverhaal ontstaan.

Gertruda's ouders waren eigenaar van een herberg in Grubbenvorst. Op een dag vond hier een edele jongeman, genaamd Robert, onderdak. Elke nacht werd Robert geplaagd door angstaanjagende dromen. Na de zoveelste slechte nacht, besloot Robert een stukje te gaan wandelen. Zo kwam hij bij Het Gebroken Slot terecht. Daar voelt Robert zich meteen beter. Na die ene nacht bleef hij naar de ruïne toegaan.

Robert viel ook als een blok voor Gertrude. Zelfs de ouders van Gertrude zagen de romance tussen hun dochter en deze edele vreemdeling wel zitten. De ouders drongen aan op een huwelijk tussen hun dochter en de edelman. Gertrude ging akkoord. Maar Gertrude had eerder in het geniep haar hand beloofd aan Sjeng, de zoon van de smid.

Op een nacht, wanneer Robert de slaap weer eens niet kan vatten, besluit hij weer naar Het Gebroken Slot te gaan. Hier betrapte hij zijn verloofde met Sjeng. Het hart van Robert brak ter plekke! Maar al snel verandert zijn hartzeer in pure razernij. Hij sprong uit de struiken tevoorschijn en eiste een verklaring. Gertrude stond als bevroren maar Sjeng pakte een grote kei en sloeg Robert ermee op het hoofd. De stervende Robert vervloekte Gertrude door te zeggen: "wee jou, trouweloos wicht. Sterf, en na je dood zul je voor eeuwig bij dit slot moeten dolen!"

Een week na Roberts' dood werd Gertrude ernstig ziek en ze stierf. Ze werd begraven in een wit gewaad. Al eeuwen zien mensen een Dame in het Wit ronddolen in buurt van de ruïne. Om haar gunstig te stemmen wordt ieder jaar is er een festival ter ere van haar gehouden.

Foto: Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed
commons.wikipedia CC BY-SA 4.0

Het Moordkruis van Johan Luedens - Deventer

Legende - Op een weiland in het Overijsselse Eikelhof ter hoogte van de driesprong Wesepe-Deventer-Olst staat een zandstenen kruis. Op het kruis staat het jaartal 1493, een grondig verwijderd wapenkruis (dat daardoor onleesbaar is geworden) en de tekst die voorbijgangers maant te bidden voor de zielenrust van Johan Luedens.

Tot op de dag van vandaag is nog onduidelijk wie Johan Luedens was of wat er met hem is gebeurd. In die tijd (15de eeuw) was het niet ongebruikelijk dat dit soort kruisen geplaatst werden. Zij worden moordkruisen, veldkruisen en ook wel boetekruisen genoemd. Onduidelijk is waarom het kruis juist op die plek is neergezet. Onderzoek heeft uitgewezen dat er geen menselijke resten in de bodem aanwezig zijn.

De Ossaert

Fabeldieren – De Ossaert is een watergeest die zich vooral laat zien in Zeeuwse volksverhalen. Deze watergeest is vaak onzichtbaar en heeft de neiging mensen te bespringen, ze te wurgen en vervolgens te verpletteren onder zijn zware gewicht.

Sommige mensen beweerden de Ossaert gezien te hebben. Het monster zou volledig zwart zijn, rode ogen hebben en enorme klauwen. De watergeest leeft in het water, in meertjes en slootjes. Soms trekt het argeloze wandelaars onder water tot ze verdrinken.

Foto: Gerhard Aberson via Wikipedia
CC BY-SA 3.0

Huis Binnenveld - Huissen

Spookhuis – Huis Binnenveld in het Gelderse Huissen wordt door de lokale bevolking ook wel het Spookhuis van Huissen genoemd. Het landhuis annex boerderij staat op landgoed Binnenveld dat in 1735 werd gesticht. Rond die tijd is ook het huis gebouwd. Rond 1813 werd het huis gekocht door de familie Vermaas, die er tot halverwege 2008 heeft gewoond. Het huis was helaas niet goed onderhouden.

In datzelfde jaar werd het landhuis gekocht door Emile Ratelband die het wilde restaureren om er zelf te gaan wonen. Maar zijn toenmalige echtgenote weigerde, want volgens haar zou het in het huis spoken. Ratelband verkocht het huis daarop aan Johan Vlemmix, die er een eigen televisiestation van wilde maken. Maar ook dat plan mislukte en het huis werd aan een projectontwikkelaar verkocht.

Maar waarom spookt het in Huis Binnenveld? Nou, het schijnt dat de woning tijdens de Slag van Arnhem in het frontgebied lag. Rondom het landgoed hebben zware gevechten plaatsgevonden. De geesten van de gesneuvelde soldaten spoken er nog altijd rond. Daarnaast heeft een vrouw zich verhangen in de woning, en haar geest kan ook de rust niet vinden. In 2019 is het pand gerestaureerd en verdeeld in verschillende appartementen. Zouden die mensen last hebben van het gespook?

Foto: Electionworld via Wikipedia
CC BY-SA 4.0

Vervolg op Griezelen op echte spookplekken in Nederland

Nog meer griezelen?

Kan jij, net als wij, geen genoeg krijgen van echte spookverhalen? Lees dan meer spookverhalen in onze blogs: **[Griezelen bij echte spookhuizen in nederland](#)** en **[Echte spookplekken in nederland](#)**. En voor de échte liefhebber kan je ook terecht op de website van onze blogster Sonja: **thelittlehouseofhorrors.com**. Hier lees je meer over spookplekken in de hele wereld (let op: de website is wel in het Engels).

Let er wel op dat sommige spookplekken privé bezit zijn en dat je dus niet zomaar op het terrein kan komen.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door printouts, kopieën, of op welke andere manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van OpstapmetLisa.

Foto: Canva